

ÁLOMBAN (STATE OF DREAMS)

Felriadtam,
valami elűzte álmom
Hát nem furcsa ez az élet?
Oly szép vagy, oly édes!
Imádom nézni, ahogy alszol
Egy milliót is megérne, ha megtudhatnám a nevedet
Minden, amire vágyom, csak Te vagy,
egy álomban, egy álomban
Ott akarok lenni, ahol Te,
egy álomban, egy álomban

A szerelem törékeny dolog,
Szilánkja megsebzi arcunk
Nagyon furcsa játékot játszunk
Eloltjuk a lámpát és ágyba bújunk
elfeledve az ijesztő dolgokat, amiket mondtam
Várjunk, míg a csillagok fejlődnek
és aztán haladjunk a magunk útján
Mert Te vagy, aki kell nekem!

BOLONDOK HAJÓJA (SHIP OF FOOLS)

Tudtad, hogy már az út kezdetén elértük ezt a pontot?
Oly sok éven át együtt hajóztunk,
itt az ideje búcsút inteni
Nem tudod, mi mindenben mentem keresztül,
nem hallottam ezt túl sokszor Tőled
a magány egy kedves virág
töröm a fejem, most mi legyen?

Sosem tudhatod, mikor válik valóra az álmod
jó ez Neked? Jó ez Neked?
Csak sodródunk a bolondok hajóján,
olyan partok mentén, mit sosem láttunk azelőtt
És hirtelen így szólsz: kiszállok,
mert túl magas a tét
Nem értem, miért mondod ezt?
Hisz van szárnyunk, hogy bármit elérjünk,
hogy soha ne adjuk fel
A kezdetektől az idők végezetéig
bármikor szárnyalhatok és
elérhetem álmaim, szembeszállva a félelmeimmel

ÁLLATKERT (ZOO)

Nézz rám, bámulhatsz engem
Fülelj csak, hallhatsz engem
Beszélj hozzám, akár rám is ordíthatsz
Játssz velem, idegesítesz
Nézz rám, csak bámulj
Próbáld meg megérteni
de jobban jársz, ha nem nyúlsz hozzám!

Nézz rám, csak bámulj

Próbáld meg átlátni rajtam
de jobban jársz, ha nem nyúlsz hozzám!

Ettől jobban érzed magad?
Tudván, hogy én innen nem mozdulhatok
Jobb neked?
Tudván, hogy a szívem be van zárva?

Biztonságban érzed magad?
Tudván, hogy sosem jutok ki innen?
Biztonságban érzed magad?

A lelkem rabláncon

Bámulok rád, nézhetlek
Hallak, értelek
Rád ordítok, de nem tudok beszélni
Érzem a szagod, bárcsak elkaphatnálak!

Nézz rám, csak bámulj
Próbáld meg átlátni rajtam
de jobban jársz, ha nem nyúlsz hozzám!
Ráordíthatsz, játszatsz velem
bámulhatsz, itt az állatkertben
ez egy kibaszott park
kibaszott nyugalommal
csak bámulj, bámulj, bámulj!
Nézz, próbáld meg átlátni rajtam

NÉZZ ÁT RAJTAM (C ME TRU)

Egy tökéletes világban élek, egy tökéletes játék részeseként
Nem kapok eleget ettől az egésztől, de minden szinte ugyanolyan
minden cigi és pirula, a látomások és az izgalmak
mintha mind használt lenne, csodálom, ha Te érted
A tükör egy briliáns hely,
hogy elveszítsem önmagam egy útvesztőben
Arrébb tették a Holdat, mikor nem néztem oda
és a csillagokat is elforgatták
Próbálok beszélni, de mit használna?
inkább ordítok, össze vagyok zavarodva
és mikor meg akartam érinteni az arcod, eltűntél nyomtalanul
Csak nézz át rajtam és kérlek hidd el nekem, amit mondok
(eltűntél nyomtalanul)
Ne taposs el, itt állok előtted lecsupaszítva
(csak mikor meg akartam érinteni az arcod)
Csak gyere ide, és mondd el, amit gondolsz
Mindent megteszek neked, tudom, hogy sokat hazudtam azelőtt, de most igazat
beszélék!

Mostanában gyorsan telnek a napok, mintha búra alatt élnénk
felgyorsulnak, aztán továbbállnak
már semmi sem számít nekik, mintha klónok, vagy metaforák lennének
és őszintén, ez az, amit gyűlölünk, amiért el akarunk menekülni innen
már ezerszer próbáltam lemosni bűneimet, mint Pilátus az övéit
Mikor fiatalok vagyunk, vadak és szabadok,

de mikor megöregszünk, mi leszünk a történelem
keményen dolgoztam, hogy olyan legyek, mint a többiek
Remélem, meghalok, mielőtt Te megöregednél
Mindegy, mit nyerünk, ha minden tettünk és a halálunk hiábavaló
és amikor a zene meghal, az emlékeink a hamutartóban végzik

FEJE TETEJÉRE ÁLLÍTVÁ (UPSIDE DOWN)

Varázsszavakat véstél a csontomba és dedikáltad nekem
még nem tudom, mi áll a listádon és mire készülsz ellenem
Mégölted a tündérek az álmaimban és rám spriccelt a vérük
boldogan meginnám, ha tudnám, mi a terved

Gyűlölöm, hogy szerelmes vagyok beléd, de csak én vagyok a hibás
Olyan ártatlan vagy, akár egy pisztoly, veszedelem a szerelmed

A tested nem valóságos, érintésed akár a tengeré
és mikor a mosolyod nézem, a gonosz vigyorog rám

De ha elveszíteném ragyogó énedet, a világosság hunyna ki bennem
amíg érzem a fájdalmat odabenn, csodálatosan égek el

Gyűlölöm, hogy szerelmes vagyok beléd, de csak én vagyok a hibás
Olyan ártatlan vagy, akár egy pisztoly, veszedelem a szerelmed

Lehoztad a csillagokat nekem, a vesztüket okozva
Feltépted a holdat és a feje tetejére állítottad
talán azt hiszed, nagyon jól vagyok
de én érzem, hogy el vagyok átkozva
egy bolond mámore ölel, elpusztítom a világomat

ÉS AMI A SZERELMET ILLETI (AND AS FOR LOVE)

Elhagyott, és arra ébredtem, hogy még mindig Ő jár a fejemben
De Ő elment, porhüvelyé üres, a teste hideg
Mindent itt hagyott köszönés nélkül?
Néha azon gondolkodom, nem 100 éve hagyott-e el?

Hogy újrakezdhessem valaki mással, idegennek kell éreznünk egymást
És ami a szerelmet illeti, idegennek kell éreznünk egymást
És emlékszem, mikor belépett az életembe,
nem számított, hogy ki Ő, vagy milyen vagyok én,
sosem akartam megbántani, és Ő nem is tette
A neve szerelem volt, a teste határtalan
és most elment, a teste halott
Mindent itt hagyott köszönés nélkül?
Néha azon gondolkodom, nem 100 éve hagyott-e el?

EGY LÁNY A NAPSZÜZEK HÁZÁBÓL (GIRL FROM PACHACAMAC)

Bárcsak újra belenézhethék a szemedbe
és csendesen mondanék pár szót
A szavakat, amikre vágysz
Bárcsak megérinthettem volna az arcod, és megfogtad volna a kezem
A könnyek voltak a testőreink és a csend a barátunk
és a káoszt hátrahagyva élhetnénk

A harc és a viszály, a fekete és a fehér
És az összes levelet, amit leírtunk, aranyba kéne foglalni
hogy emlékezzünk, mindenféle belemagyarázás nélkül

Azt álmodtam, hogy megint hallom a hangod
És amit mondtál igaz, és tényleg újrakezdhetnénk
Láttalak a színpalak mögött abban a székben
Hazugságba öltözve, de olyan csodás voltál
És aztán kézen ragadtalak és elviharzottunk,
és csak ittunk, hogy oltsuk szomjunkat,
ami sosem múlik el, és folyton éget
Az éj mélyén, az utcákon
szeretnék visszacsókolni, de mégsem tettem
és az összes verset, amit írtunk, aranyba kéne foglalni
hogy emlékezzünk, mindenféle belemagyarázás nélkül
és a káoszt hátrahagyva élhetnénk
A harc és a viszály, a fekete és a fehér

VINNI A ZÁSZLÓDAT (CARRY YOUR FLAG)

Biztos több mint tíz évet játszottunk együtt
Biztos azt gondoltuk, halhatatlanok vagyunk
Szégyen, szégyen van rajtunk, oh Te kis huncut
Mit gondoltál, ki vagyok?

Nézem magunkat: felnőttünk és megöregedtünk
sokkal jobban, mint gondoltam
Azt hittem, halhatatlanok vagyunk, nagyon sajnálom:
nem tudtam betartani az ígéretemet!
Vinni a zászlódat, ez olyan szuperhős dolog, aha

Úgy tűnik, változunk,
a képzeletnek nincs határa
A világ csak forog magában
Néha úgy érzem, sírni szeretnék
És mindig, ha szükségem van rád,
hogy is tudnám legyőzni a távolságot?
Ekkor válik a szeretetem oly erőssé és tisztává
Ez az, amiért megpróbálom örökké vinni a zászlódat,
ez olyan szuperhős dolog, aha
neked ez olyan szuperhős dolog, aha
várni rád a holdfényben, rögtön jövök,
lejövök hozzád!

HOLDLEÁNY (MOONGIRL)

(az arany almák a Napból, az ezüst almák a Holdról)

Néha úgy tűnik, az éjszaka sosem ér véget
Néha úgy tűnik, a sötétség mindig itt marad
A sötét csillag ébresztett fel Téged, és a sötét csillaggal fekszel le
Lassan süllyedsz a mélységbe
Elképzeled, amikor végre megérinted a földet,
sétálnál a szikrázó körökön keresztül
A legerősebb drogokkal és félelem nélkül
csak egy kislánynak érzed magad
és az összes álmod fagyottan hever a Holdon

Nem olyan régen hagytad őket ott
De nem igaz , hogy nincs többé szükséged rájuk!

Olyan gyönyörű vagy, olyan nagyon gyönyörű
Ne add fel, győzd le a fájdalmat
Ne kezdj el sírni megint
Jön már, jön már az arany kézfogás az élettől

Olyan gyönyörű vagy, olyan nagyon gyönyörű
Higgy és harcolj
Sétálj ki az éjszakába
Nagyon erős vagy, igen, az vagy!
Nyújtsd ki a karod a csillagod felé!
Azok is meghalnak egyszer, akik féltek élni
Néha úgy tűnik, a csend mindent körbevesz
Néha a pokol idebent, néha odakint van
A szíved csak egy odú, ez Te vagy a tükörben?
Egyedül vagy ezen a világon, összezavarodva és tele ijedtséggel
és a bátorságod rég elhagyott,
de ez nem jelenti azt, hogy sosem szerezheted vissza!

Olyan gyönyörű vagy, olyan nagyon gyönyörű
Ne add fel, győzd le a fájdalmat
Ne kezdj el sírni megint
Jön már, jön már az arany kézfogás az élettől

VISSZA A PARADICSOMBA (RETURN TO PARADISE)

Királyok és királynők
békák és hercegek
Gnómok és törpék
és öreg sárkányok
elásott kincsek
arany szfinxek
édes hajadonok
deli vitézek
Csitt drágáim!
Álmodjatok a legmélyebb éjben
Itt egy csók mindőtöknek
Találjátok ki, hová mentek, míg szépen alszotok:
vissza a Paradicsomba!

Néha, mikor síri csönd van
Rohanok az ágyatokhoz
nagyon figyelek, hogy halljam szuszogásotok
gyengéden megsimítom a kis fejeteket
virágok vagytok, akiket az ég küldött
egy gyengéd aranyos fuvallattal
Itt egy csók mindőtöknek
a hatalmas holdkutya éneklie a béke altatóját
Vissza a Paradicsomba
A hajón, útban a manócskák földje felé
csak egy kis kirándulás
ott majd játszhattok a csillagok fényében
a Tejút alatt
a glóriás angyalok vigyáznak rátok

álmodjatok, amíg csak a csillagok le nem hullanak,
(rátok hullanak)
és álmaitok valóra nem válnak

AZOK A CSODÁLATOS DOLGOK (THOSE WONDERFUL THINGS)

Néha csak futsz, futsz és futsz
sosem állsz meg
és mikor megállsz túl fáradt vagy,
hogymire is gondolnál
de egy nap, végre megállsz
és el tudsz gondolkodni a lélegzetelállító futásodon

És ha a karácsonyi kívánságom valóra válna,
csak csodás dolgokat kérnék: semmi más,
csak amitől az életedben, ami oly fontos nekem,
nem lenne több szenvedés, aggodalom,
csak amennyi erőssé tesz Téged

Amikor egy reggel, napfényel a szívedben, felkelnél
sikereid előtted lennének az úton
a válaszokkal, amiket az imáidra kaptál
és mosolyognál, azzal a mosollyal amit úgy szeretek látni a szemedben

És ha a karácsonyi kívánságom valóra válna,
csak csodás dolgokat kérnék, semmi más,
csak amitől az életedben, ami oly fontos nekem,
nem lenne több szenvedés, aggodalom,
csak amennyi ügyessé és bölccsé tesz Téged

A PARTON (ON THE BEACH)

Ez a mi helyünk
egy szabad és nyitott tér
a csillagos ég alatt
a végtelen óceán mellett
egy végtelen lánc,
amely összeköt minket
az lettem, ami vagyok
Te voltál az alkotóm
Sosem voltunk még ilyen közel egymáshoz, mint ma éjjel
Te és én, amikor az árnyaink keresztezik a fényt
sosem sétáltunk távoli bámulatos utakon
de ez most az, ahol most állunk
itt a parton

És én meghúztam a harangomat a ködben
csak hogy tudassam veled, én itt vagyok melletted
ebben az örületben, amit úgy hívnak: élet
míg az évek csak múlnak
és mi leeresztettük a zászlóinkat
éneklek neked ezt a dalt, ahogy a hullámok mossák a homokot
a parton

Fogd meg a kezem, ahogy én fogtam egyszer a tiédet
nézz a szemembe, ahogy én néztem egyszer a tiédbe

itt jövünk megint, furcsa kódokban beszélve
olvasunk a csillagokban, akár egy nyitott könyvben,
a parton

CSODAFIÚ (WONDERBOY)

Nem voltam túl jól egy ideje
De most Bowie-t és a Pet Shop Boys-t hallgatok újra
Jobban leszek, ahogy a zene árad szét a fejemben
Mikor itt a világvége, a Hold vérbe fordul
A szentek ebben menetelnek
és mindenki sírni kezd
Ébredj, Csodafiú!

Nem voltam túl jól, valami tengeribetegféle gyötört
Próbálok a nyomod követni
Mérközökkel a fejem felett repülsz
míg álmodom egy bálna gyomrában a mélyben
Mikor a csillagok ragyogni kezdenek
Hadd legyek én is a tömeg része
és ez együtt jár egy hullámmal
mint az LSD a képzelődéssel
mint a gázolaj a tűzzel
mint szűz vére a vámpírral
és mindenki mosolyogni kezd
mert én újra a Csodafiú vagyok!
Ébredj, Csodafiú!

HURRIKÁN (HURRICANE)

Szürkeségben éltem, akár a papagáj a varjak közt
Jobb, ha felveszem az aranyozott tollköpönyegem
és kísétálok a hidegbe
Gyerekkorom óta sziporkáztam belülről kifelé
mint San Sebastian főmúsoridőben
Ma csak sóhajtok mikor meglátom azt a sok dolgot körülöttem
minden kimondatlan kincset és mérhetetlen gyönyörűséget
Szeretnék különleges méhecske lenni, kortyolni az édes, édes nektárt
és miután lenyugodna a nap, lenne erőm repülni
Ez az egyetlen érzés, az egyetlen esély eltűnni innen
minden elől, ami bánt, ezt mondogatta a főnököm is mindig

Mikor beléptél az életembe, én árnyékba vonultam,
mert megvakított a fény, amit árasztottál
biztos vagyok benne, hogy a ragyogásod csak nőttön nő örökké
És elijeszti a zombikat
mióta tudom, hogy összetartozunk, próbálsz kiszabadítani,
mert innen mennem kell
Remélhetjük-e, hogy sztárként tündöklünk
ma éjjel ebben az örült show-ban?
Tudom, hogy te leszel a legkülönlegesebb méhecske
kortyolod a legédesebb nektáromat
és mikor az est leszáll lesz erőnk elrepülni

Ez az egyetlen érzés, az egyetlen esély eltűnni innen
minden elől, ami bánt, ezt mondogatta a főnököm is mindig

és ez az egyetlen pillanat, mikor odaadhatjuk mindenünket
eltűnhet a fájdalom, mikor a hurrikán szemében állunk
mikor a hurrikán szemében állunk
és a zene eljut a tudatunkig
szabadok vagyunk
A hurrikán közepén állsz, szabad vagy
kéz a kézben, velem, szabadság
és a nap lenyugszik

PARTRA VETÖDVE (DO THE STRAND)

Ez a legújabb örület
egy mesés alkotás
a tinédzserek táncos lázadása
Strandolj, szerelmem, mikor szerelmes vagy
ez a legújabb mód, ezért mondjuk, hogy strandolj

Csináld az asztalon
Quaglino-nál vagy Mabel-nél
Lassan és gyengéden, érzéken
Minden stílus megtalálható
Louis ülése a kedvenc
"Szakítás a strandon"
Fárasztó tangó
Felzabálta Fandango-t
tánc a holdfényben
csúszkálás a szívárványon
szőrmében és farmerban
tudod, mire gondolok
csináld!

A sápadt hold dallamát játsszuk
titokban a tengerparton
és szeretjük a strandot
négyből választhatsz
Madison és olcsó thrillerek
unalmas begóniák
szamba, nem a te stílusod
Ha szomorú vagy, átnézed a Ki kicsodá?-t
fellapozod La Goulue-nál és Nijinsky-nél

Csináld az ég alatt
Lefárasztott a Waltz
Krumplipüré muzsika
a Szfinx és Mona Lisa
Lolita és Guernica
a ragyabura egy kedves virág
az örökzöldek örökké zöldek
De nem érzik a strand erejét
csináld!

MÉG HULLIK AZ ESŐ (STILL FALLS THE RAIN)

Az eső végtelen küzdelme a szélvédővel
Sok éve már, mióta úton vagyok
Végre kikötöttem a bolondok hajójával

Régen hős, most már csak egy idegen; visszatért
Szívesen elcserélném az aranylázamat az ezüsthálódra
Tudván, mi fog történni
És a karjaidban örökre elveszek
De nem tudom, Te hogy érzel irántam?

Nem furcsa? Még mindig hallom hívó szavad
Nem furcsa? Többé már nem vagyok szellem
Nem furcsa vagy örültség?
Nem furcsa a dicsőség és a hírnév?

Emlékszel még, mit játszottunk?
Hogy lobogtattuk zászlónkat a napban?
Emlékszel, hogy adtuk át magunkat néhány furcsa mókának?
És úgy mosolyodtunk, mintha értettük volna a falfirkákat,
És hogy főztük ki a fűszereket az ezüstkanalakban?
És ha nem láttuk volna, hogy virrad, túllőttük volna magunkat a következő éjjel

Nem furcsa? Még mindig hallom hívó szavad
Nem furcsa? Többé már nem vagyok szellem
Nem furcsa vagy örültség?
Nem furcsa a dicsőség és a hírnév?

Az égésnyomok az ujjaimon nem csillapítják a fájdalmadat
Vagy én öltem ki a szenvedést a szemedből?
Mikor a csend megnőtt a falra vetett árnyékunkon
De ha az volt a csend, hallhatnánk még egy kicsit tovább?
Nem tudom, hallasz-e most engem?

Nem furcsa? oh,
Nem furcsa? Még mindig hallom hívó szavad
Nem furcsa? Többé már nem vagyok szellem
Nem furcsa vagy örültség?
Nem furcsa a dicsőség és a hírnév?

Még hullik az eső

SOKFÉLEKÉPP (WAYS)

Hé, Mrs. Fields, miért tűnsz oly szomorúnak?
Az egész világ megőrült, vagy még mindig az az epres süti bánt?
Hogy szeretném megcsókolni az édes-édes ajkaidat
Osztozni a gyönyörben, oly boldoggá tenne, mintha egy felhőn utaznék
Hamarosan beszélünk, oly sok mindent el kell mondanom
Egy havas téli napon

És a hópelyhek odakint, oly sokféle utat mutatnak
Oly sok napot mutatnak a táncukkal
A szél arrébb sodorja őket, majd felkapja
Egyik pillanatról a másikra bárhová eljuttatja őket

Hé, Mrs. Grey mondd el, amit szeretnél
Ha elfordítom a Napot, és szint hozok az életedbe
Tudnál mosolyogni és mondanád: minden rendben, már látom az alagút végét?
Aztán az égre szegezzenek tekintetünket, és csak üldögnénk egymás mellett
Útban egy távoli csillag felé

És a hópehelyek odakint, oly sokféle utat mutatnak
Oly sok napot mutatnak a táncukkal
A szél arrébb sodorja őket, majd felkapja
Egyik pillanatról a másikra bárhová eljuttatja őket

A hangodon szólok és a szemekkel látok
Valami nagyon rossz van az életedben
De kérek, higgy nekem, én melletted állok

Oly sok mindent kell még tennünk
Oly sok mindent kell még mondanunk sokféleképp
Oly sok mindent kell még megérintenünk
Oly sok mindent kell még szeretnünk
Fogd meg a kezem, és menjünk ki játszani

Hé, Mrs. King, hol voltál mostanáig?
Álmaimban a legboldogabb Katie-ként éltél
Most változtál át méhecskévé, én pedig kaptárrá
Ez valami újnak a kezdete
Találkozunk a holdon, mert végre rájöttem, hogy a föld gömbölyű

És a hópehelyek odakint, oly sokféle utat mutatnak
Oly sok napot mutatnak a táncukkal
A szél arrébb sodorja őket, majd felkapja
Egyik pillanatról a másikra bárhová eljuttatja őket

Oly sok mindent kell még tennünk
Oly sok mindent kell még mondanunk sokféleképp
Oly sok mindent kell még megérintenünk
Oly sok mindent kell még szeretnünk
Fogd meg a kezem, és menjünk ki játszani
Mikor véget ér a tél

HASONLÓ LÁNYOK (THE PARALLEL GIRLS)

Talán igaz, talán hazugsággá válik
Mikor nagyon mélyen beleásom magam
Most kéznél vagyok, de a végén mi marad neked?
Nem tudom megérteni, sejtésem sincs róluk
Hmmmmm, a hasonló lányok

Úgy festenek, mintha ugyanabból a fogkrémes tubusból
nyomták volna ki őket
A jó kezdet után rossz folytatás,
Közel a szívükhöz
Hmmmmm, a hasonló lányok

Mindent imádom, a könnyörtelent, a gyengét, a haszontalant
A gonoszat, a szegényt, a hitványt
A hasonló lányok itt vannak a fejemben
És az ágyamban
Találkozol eggyel, és sosem feledheted
Hülye próbálkozás a boldogságra

Szóval próbálom a mostanit elfelejteni,

Folyton visszamennék a múltba
Néha szótlán csókjaik beszédesebbek
Néha gyengéd érintésük érteti meg velem
A hasonló lányokat

Imádom mindet: a szemérmest, a vadat, és a botrányosat,
A csendeset, a szomorút és a segítőkészt...

AKI ÖSSZETÖRTE A SZÍVEMET (HEARTBREAKER)

Olyan egyedül érzem magam, ha nem vagy velem
Gyalázat, ha nélküled töltöm az időmet
Most már látom, hogy Te nem erről a bolygóról való vagy
biztos a Vénuszról jöttél, mert olyan különleges, ha veled vagyok
Nem érted? Mi egy úrhajón száguldunk, és nem a miénk az irányítás
Ki törte össze előbb a másik szívét?
Azt mondod, nem tennél ilyet, mama
Pedig igen, képes vagy rá!
Oly könnyű megtenni,
Csak kevesebb szeretetet adsz, mint amennyi a szívedben van
Kedvesem az idegen szemekkel
Csak egy csók az ajkaidtól
Fényévnyi vagy még több szeretettel
Összetöröd a szívem
Egy éj, mikor nem kapok eleget
Egy éj, mikor nem kapok eleget belőled...

ÚJ FÉNYRE VÁRVA (WAITING FOR THE NEW LIGHT)

Egy afrikai hotel halljában ül
Fegyverrel a zsebében
Saját magát várja
És a lány a bárból így szól:
Hé, mit gondolsz, gyerünk, fizess egy italt nekem
Légy a karaoke királyom
Nagyobb vagy, mit Elvis és sármosabb, mint Bob
Olyan dalokat énekelsz, amiket most hallasz először
Ez a végső ítélet napja
Szóval hallgatlak, mit kéne mondanod?
De miért nem énekled inkább?
Mikor úgyis énekelsz?

Valahányszor az izzó csontokon át vezet utam,
A vég nélküli szilánkos autópályán
És nézem a hajadat a búzamezők előtt
Pislákoló láng a süvöltő szélben
Ha a szerelmünk nagyobb, mint a hét tenger,
Arra gondolok, mekkora lehet az éltünk?
Végül mindenben egyesülünk, minden jóban, minden bűnben
De nem kéne panaszkodnunk,
Még nincs itt a világvége
Új fényre várva

Egy afrikai hotelben ülök
Várom valakit, aki sosem jön el
És a lány a bárból így szól:

angyalom, fizess egy italt nekem
gyerünk, gyerünk, légy a karaoke királyom
Nagyobb vagy, mint Bernhard és sármosabb, mint Gold
És fogadjunk, hogy ott lapul a zsebedben egy 45-ös colt
Ez a végső ítélet napja
Szóval, miért nem maradsz?
És elűtjük az időt, mielőtt az ütne el minket
Ne légy negatív,
Kérlek, ne téríts el
Az élet túl rövid, és a halál túl hosszú
És nem furcsa, hogy a haszontalan dolgokkal vagyunk mindig elfoglalva?
Oly sokáig vártam már itt, kibaszott sok itallal ezelőtt érkeztem
Mert te nagyobb vagy, mint Bernie
És sármosabb, mint Gold
És fogadjunk, hogy ott lapul a zsebedben egy 45-ös colt
Ez a végső ítélet napja
Szóval, miért nem maradsz?
És elűtjük az időt, mielőtt az ütne el minket

AZ ÁRNYAK, MINDTA Ő (SHADOWS SHE SAID)

Csak egy helyre mehetünk,
A többi bár már zárva
az éjjel, amikor egy idegen érkezett a városba
Honnan tudhatod, jó vagy-e, vagy rossz?
Honnan tudhatod, hogy bántasz, vagy nem?
Mindenkinek van véleménye, de senki sem ért egyet!

Csak egy helyre mehetünk,
Az Árnyak, mondta Ő
Ez az est egy üres kagylóhéj, Az Árnyak, mondta Ő
És az összes árny őt követte

Felégetted az élet könyvét, a bölcsőt és a sírt
Hogyan merészelted?
Nincs visszaút, a csillagod kihunyini látszik
Puskaport érezni a levegőben
Tegnap vettél egy vadi új autót
De nem érzed úgy, hogy túl messze jutottál volna vele

Csak egy helyre mehetünk,
Itt jönnek ők:
Az Árnyak, mondta Ő
És az összes árny őt követte

ŐRÜLT SHOW (CRAZYSHOW)

Kérlek hadd éljek egy soha véget nem érő, őrült show-ban
Pirkadattól alkonyatig a boldogság mezején
És a Te milliárd dolláros mosolyod megemeli a horizontot
aranyló izzásban
mint a Nap néhány őrült show-ban
őrült, őrült
És én ott táncolok az elméd legfelső határán
aranyló izzásban

Menj nyugatra, álomautó
gázálarc, szupersztár
háborús bűn, napszél-vitorla, nagy pillanat, kék bálna
a legnagyobb szerelmek a TV-ben, távközlés, valóság
unalmas királynő, milliomosok,
igazsággép és játékmackó
boop-a-loola, népírtás
coke és coola
sarki fény, piros Bobok, óceánjárók, nagy koponyák, édes regina
fekete lyuk, sorozatgyilkos, Nat King Cole és álmodozók

Kérlek hadd éljek egy soha véget nem érő, örült show-ban
Pirkadattól alkonyatig a boldogság mezején
És a Te milliárd dolláros mosolyod megemeli a horizontot
aranyló izzásban
mint a Nap néhány örült show-ban

HOLDFIÚ (MOONBOY)

Erőt adtál nekem, ellökted a pengét tőlem
Oh, hogy álmodoztunk arról, hogy megváltjuk a világot
sosem hátrálunk meg, bármit mondjanak is
Egy igazán remek kapocs ebben a kegyetlen világban
Átvezettél az éjjeleken és a legnehezebb harcokon
Arról álmodoztunk, hogy mi leszünk az elsők, és sosem veszítünk
Szótlanná és vakmerővé tettél
És ez merésszé tett téged is
Oh, arról álmodoztunk, hogy nem félünk semmitől, bármit tegyenek is

Nem tudom, merre vagy most, osztoztunk az álmon, hogy együtt leszünk
Átvezettél a világosságba, ezért örökké hálás leszek Neked, Holdfiú

Itt vagy valahol, egy távoli csillag talán, látod ahogy jönnek-mennek
Ezek az ismeretlen alakok a legcsekélyebb esély nélkül
Tudom, hogy ezek a hitetlenek még álmukban is hazugok
Hinnék Istenben, ha tudná, hogy kell táncolni
Elménk megtelik örült álmokkal, melyek elérhetetlenek
De ha fel is adod ezeket, nem tágítanak, míg valaki más el nem viszi őket
Ebben a hotelben találkoztunk, oh Nino, hát nem nehéz
különcnek lenni?
De Te csak azt mondtad: Hé, én csak énekelni akarok!

Nem tudom, merre vagy most, osztoztunk az álmon, hogy együtt leszünk
Átvezettél a világosságba, ezért örökké hálás leszek Neked, Holdfiú

És senki sem alszik ezeken a napokon, mindenki az új fény eljövetelére vár
mindenki, mindenki, mindenki, minden test
Nem tudom, merre vagy most, higgy az erődben
majd úgy érzed, legyőzhetetlen vagy, bármit mondjanak is

CSODÁLATOS GYÓGYÍTÁS (MIRACLE HEALING)

Hello Barátom!
Késő van, aludnom kéne már, de nem tudok.
Van egy vadi új dal a képernyőmon, a címe: Csodálatos gyógyítás

Egy feliraton olvastam valahol a spanyol partoknál
Emlékszem egy világoskék gyarmati épületre, olyan volt, mint a mennyország kapuja
Egy hely, tele mosolygós emberekkel, tele boldogsággal
Arra gondoltam, milyen jó lenne ott lenni az interjúk és a fogadások helyett
az ártatlanság és az extázis
csodálatos gyógyítása
A függetlenség álmai
szerelem, ölelés, energia
a kör, a négyzet
a hang és a kép
az angyalok azt éneklék, soha többé nem égsz el a pokolban

Biztos vagy benne, hogy jól ítéltél meg engem?
Tudod, milyennek kéne lennem?
Van megoldás a világ problémáira?
Milyen gyógyírra van szükségem?
Csak egyet tudok: szükségem van segítségre,
be kell fejeznem ezt a dalt, hogy megtaláljam a megoldást minden kérésre:

az ártatlanság és az extázis
csodálatos gyógyítása
A függetlenség álmai
szerelem, ölelés, energia
a kör, a négyzet
a hang és a kép
az angyalok azt éneklék, soha többé nem égsz el a pokolban

Hello Barátom!
Késő van, aludnom kéne már
És itt ülök teljesen egyedül a ma esti szellemeimmel
Nem tudok mit írni Neked, Csak azt akartam jelezni, hogy gondolok Rád
és remélem, jól vagy!
Én jól vagyok... jobban, talán ettől a levéltől
Ha ez sem lenne, már biztosan elvesztettem volna a nyomokat
Ha ezer évig aludnék, kiásnád a piramisomat?
Feltámasztanál halottaimból,
elhoznád a világosságot a fölém tornyosuló sötétségbe?
Tudnál adni egy csodálatos gyógyírt nekem?

ÓRIÁSOK (GIANTS)

Testőrödnék lenni, amikor egy nyilvános helyen ülsz,
mert meg vagyok áldva a nap összes erejével
Amikor tigrisek, pálmafák, csörgőkígyók felfedik az ösvényeiket
Ez a mágia perzseli meg a bőrödet
Nincs jobb számunkra, mint a régi, kitaposott út
és angyalok égnek porrá mielőtt az emberi faj megjelenne

Óriások vagyunk a szivárvány alatt
Partra vetődtünk Édentől keletre
Néha sírunk az alkonypirban
A törött játékok világában, hogyan is tudnánk élni nélkülük?

Szabadság: ezért visítasz folyton
Félelmedben és nem a nevetéstől,
Tudom, hogy ezek a hitetlenek még álmukban is hazugok

Hinnék Istenben, ha tudná, hogy kell táncolni
De már nincs ott az ördög a sötétben
nincs több démon az égen
semmitől sem kell már félnünk
kereszt a szívemben és remény a halálra
Szabadság!

EGY SZÍVRŐL (ABOUT A HEART)

Kétség van a szívemben,
és csak kúszik egyre beljebb
táplálod minden egyes szóval, minden érintéssel
Látom a szemedben, hogy mérföldekre vagy tőlem
és semmit sem tehetek ez ellen, semmit sem mondhatok

Össze fogod törni a szívemet, semmit sem tehetek
Össze fogod törni a szívemet, semmit sem mondhatok
Kitéped, aztán nézed, ahogy a földre zuhan

Elmész? Maradsz? Van valami halvány esélyem, hogy maradásra bírjalak?
Vagy már megpecsételődött a sorsom?
Van valakid, vagy én vagyok az egyetlen?
Ha van is, nem érdekel,
csak a végső döntésedre várok

Össze fogod törni a szívemet, semmit sem tehetek
Össze fogod törni a szívemet, semmit sem mondhatok
Kitéped, aztán nézed, ahogy a földre zuhan
Ez minden egy szívről...

VALAMI (SOMETHING)

Valami van a mozgásában, ami vonz engem, mint eddig senki más
Valami van a könnyörgésében, amitől nem akarom elhagyni Őt
Tudod, mennyire hiszek benne
Valahol a mosolya mögött tudja, hogy nincs másra szükségem
Valami a stílusában megmutatja, hogy sosem fogom elhagyni Őt
Tudod, mennyire hiszek benne

Azt kérdezed, szerethetem-e ennél jobban, nem tudom, nem tudom!
Ha itt maradsz, láthatod! Én nem tudom, nem tudom!

Valamit tudhat, mert csak rá gondolok
Valamit megmutatott nekem, amitől nem akarom elhagyni Őt
Tudod, mennyire hiszek benne

AZ ÓPIUM BARLANG (THE OPIUM DEN)

Engedd meg, hogy bemutatkozzam!
Én vagyok a méreg, ami ma éjjel végez veled
Lassan fogom csinálni, élvezed majd
Emlékszel rám álmaidból
De nem fog sokáig tartani, kövess,
nem fog sokáig tartani, szóval kövess
az ópium barlangba

Csak várok, várok rád
Élvezed majd, amit én... élvezed majd
amit teszek veled
De nem fog sokáig tartani, kövess,
nem fog sokáig tartani, szóval kövess
az ópium barlangba

Minden kényelmet megkapsz, minden rendelkezésedre áll
kedves lesz minden ok nélkül, mindenkihez
tökéletes, és ott van, ahová megyek
és ott van, ahová megyek
és ott van... ahová...most...megyek

A GYÉMÁNT ÖRÖK (DIAMONDS ARE FOREVER)

A gyémánt örök, csak gyémánt kell a boldogságomhoz
A gyémánt lelkesít és ingerel
Nem hagy el éjjel
Nem kell attól félnem, hogy faképnél hagy
A gyémánt örök, markolj meg egyet és dédelgesd
Érintsd meg, cirógasd és vetkőztesd le
Látom minden porcikáját, semmit sem tud elrejteni előlem,
ami megsebezne a szívemet
Nekem nem kell többé szerelem, mert mi jót is adhat a szerelem?
A gyémánt sosem hazudik nekem, ha a szerelem elmúlik, akkor is ragyog tovább

A gyémánt örök, szikrázik pici ujjamon
Nem úgy, mint a lányok; a gyémánt sóvárog!
A lányok egyszerű halandók, akik nem veszik a fáradságot, hogy elmenjenek a sírodhoz

Nekem nem kell többé szerelem, mert mi jót is adhat a szerelem?
A gyémánt sosem hazudik nekem, ha a szerelem elmúlik, akkor is ragyog tovább
A gyémánt örök, örökkön örökké

A FÖLD LEGALJASABBIKA (SCUM OF THE EARTH)

Meg kéne ölni téged
El kéne törölni a Föld színéről,
Nincs mentséged
És senki sem fog megsiratni egy ilyen férget, mint te
Te vagy a nemzet szégyene
Te vagy a Föld legaljasabbika
És sírok, de nem téged siratlak
Miért kiabálsz velem?
Miért próbálsz megmagyarázni, amit nem lehet?
Ha ez nem a parancsod, a parancsod a gyilkolásra...
és miért dicsőíted azokat a hősokeket, mikor te nem vagy többé hős?
Te vagy a Föld legaljasabbika
És sírok, de nem téged siratlak
solingen-rostock-hoyerswerda-erfurt-brandenburg-luebeck-postdam-hannover-
frankfurt-dresden-nuernberg-chemnitz-altenstadt-duesseldorf-berlin...

AZ ELSŐ HÉTFŐ A HARMADIK ÉVEZREDBEN (FIRST MONDAY IN THE YEAR 3000Y)

Ahogy sétálok a néptelen utcákon
A háború szétszórt maradványaival a földön
És próbáltam felidézni arcodat
A naplóm egy üres oldalán
Ami most már a múlt része
Oly sok lehetőség, oly sok nap múlt el
És az arcod egy üres lappá vált a naplómban
És az életem ebben hever
Millió lapra esve szét
Egy pillanat van csak előttem
Versenyezni a fénysebességgel
És próbáltam feleleveníteni minden lehetőséget
Ami most már csak a múlt